

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18CoCsp/50/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8218202078
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8218202078.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Viery Kandrikovej a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného advokátom: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Mýtna 48, 810 00 Bratislava, proti žalovanej: I. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX/X, XXX XX G., o zaplatenie 4.016,81 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 3Csp/88/2018-94 zo dňa 06.08.2020, takto jednohlasne

rozhodol:

Zrušuje sa výrok IV. rozsudku a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu 1. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto ci.:

„I. Konanie v časti o zaplatenie 971,61 Eur s príslušenstvom zastavuje.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 2 242,21 Eur a to spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3 213,82 Eur počnúc od 05.12.2015 do 29.01.2019; zo sumy 3 163,82 Eur od 30.01.2019 do 28.02.2019; zo sumy 3 063,82 Eur od 01.03.2019 do 22.07.2019; zo sumy 2 952,82 Eur od 23.07.2019 do 23.08.2019; zo sumy 2 841,82 Eur od 24.08.2019 do 27.09.2019; zo sumy 2 781,82 Eur od 28.09.2019 do 24.10.2019; zo sumy 2 721,82 Eur od 25.10.2019 do 27.11.2019; zo sumy 2 641,82 Eur od 28.11.2019 do 13.03.2020; zo sumy 2 521,82 Eur od 14.03.2020 do 18.05.2020; zo sumy 2 491,82 Eur od 19.05.2020 do 02.07.2020 a zo sumy 2 451,82 Eur od 03.07.2020 do zaplatenia a to do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

IV. Žalobcovi priznáva voči žalovanej 11,64 % nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania.“

2. V odôvodnení súd prvej inštancie konštatoval, že týmto rozhodnutím sa konanie končí, a preto rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to podľa § 255 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Výrok o trovách konania odôvodnil tým, že žalobca sa v predmetnom konaní domáhal zaplatenia sumy 4.016,81 eura, pričom úspech mal v časti o zaplatenie 2.242,21 eura, t.j. úspech mal v rozsahu 55,82 % a neúspech v rozsahu 44,18 %, pričom rozsahu neúspechu žalobcu korešponduje na druhej strane úspech žalovanej a opačne. Vzhľadom na uvedené, tak súd prvej inštancie v konaní pomerne úspešnejšiemu žalobcovi priznal voči pomerne neúspešnejšej žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 11,64 % (55,82 % - 44,18 %). Dodal, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

3. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v rozsahu výroku IV. o trovách konania podal žalobca odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia. Namietal, že zastavenie konania v časti o zaplatenie 692,00 eura s prísl. procesne v zmysle ust. § 256 ods. 1 CSP zavinila žalovaná plnením počas sporu, nie žalobca, na čo súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania vôbec neprihliadol. Bol toho názoru, že v súlade so zásadou zodpovednosti za výsledok sporu, ako aj v súlade so zásadou zodpovednosti za zavinenie vyjadrenou v ust. § 256 ods. 1 CSP jemu voči žalovanej vzniklo právo na zaplatenie trov konania v rozsahu 49,58%, nakoľko zo žalovaných 4.016,81 eura s prísl., jeho procesný úspech v spore predstavuje priznaný nárok na zaplatenie pohľadávky v sume 2.242,21 eura s prísl. a odpadnutý predmet sporu v časti o zaplatenie 692,00 eura s prísl. z dôvodu plnenia žalovanou počas sporu. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd na základe ustanovenia § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že žalobcovi prizná voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 49,58% v konaní pred súdom prvej inštancie. Zároveň navrhol, aby mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100,00%.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal uznesenie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok je potrebné v napadnutom rozsahu zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

6. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

7. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že v prejednávanej veci sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia 4.016,81 eura titulom postúpenia dlžnej pohľadávky od pôvodného veriteľa, ktorú žalovaná neuhradila po predčasnom zosplatnení úveru poskytnutého na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 25.05.2015.

9. Ďalej z obsahu spisu vyplýva, že podaním doručeným súdu prvej inštancie 31.03.2020 žalobca zobral svoj žalobný návrh čiastočne späť a to jednako v rozsahu zaplatenia sumy 692 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania, ktorou sumu po podaní žaloby žalovaná splatila čiastočne jej poskytnutú pôžičku a jednako v časti zaplatenia cit. „... zmluvných pokút a poplatkov...“ v sume 209,61 eura, a v tejto späťvzatej časti žalobca navrhol konanie zastaviť. Ako aj to, že podaním doručeným súdu prvej inštancie 27.07.2020 žalobca zobral svoj žalobný návrh čiastočne späť aj v rozsahu zaplatenia sumy 70 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania, ktorou sumou dvoma splátkami žalovaná opäť čiastočne splatila jej poskytnutú pôžičku a v tejto časti navrhol taktiež konanie zastaviť. Na uvedené podania žalobcu súd prvej inštancie reagoval tak, že postupom podľa § 145 ods. 2 CSP v spojení s § 146 ods. 1 CSP konanie v časti o zaplatenie 971,61 eura (692 + 209,61 + 70) zastavil. Vo zvyšnej časti uplatneného žalobného nároku rozhodol tak, že zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 2.242,21 eura s príslušným úrokom z omeškania a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

10. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Vo všeobecnosti platí, že ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí.

11. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie bola

transformovaná do podoby vyjadrenej v § 256 CSP a znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Pojem „procesné zavinenie“, použitý v ustanovení § 256 CSP, sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Pokiaľ žalobca žalobu musel zobrať späť pre správanie žalovaného, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Ak by žalobca žalobu zobral späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda nemožno pričítať procesné zavinenie žalovanému, znáša trovy žalovaného žalobca.

12. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie vo veci samej nepremietol správne do rozhodnutia o trovách konania, keď pri rozhodovaní vychádzal len zo zásady úspechu podľa § 255 CSP a úplne opomenul zásadu procesnej zodpovednosti za zavinenie na zastavení konania v zmysle § 256 CSP. Súd prvej inštancie rozhodol, okrem zaviazania žalovanej na zaplatenie sumy 2.242,21 eura s prísl. žalobcovi a zamietnutia žaloby v prevyšujúcej časti, aj o zastavení konania v časti o zaplatenie 971,61 eura v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby pre úhrady žalovanej po začatí konania. Žalobca si na druhej strane nenárokované na zmluvné pokuty a poplatky. Preto bolo povinnosťou súdu prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania skúmať aj procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách podľa § 256 CSP. Avšak súd prvej inštancie sa s procesnou zodpovednosťou sporových strán vôbec nevyssporiadal, a preto zaťažil svoje rozhodnutie o trovách konania vadou nepreskúmateľnosti.

13. Z dôvodu, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie trpí vadou nesprávneho právneho posúdenia, ako aj nedostatkom dôvodov rozhodnutia, pre ktorý ho nemožno preskúmať v odvolacom konaní, odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil v napadnutom výroku o trovách konania v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne rozhodnúť o náhrade trov konania tak, aby bola rešpektovaná nielen zásada úspechu v konaní, ale aj zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie, a to tak že posúdi procesnú zodpovednosť oboch strán na čiastočnom zastavení konania. Zároveň súd prvej inštancie posúdi prípadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali nepriznanie celkom alebo sčasti náhradu trov konania úspešnej strane. Pokiaľ voči spotrebiteľovi v spotrebiteľskej veci boli použité nekalé obchodné praktiky či uplatnené nároky na plnenia v rozpore s dobrými mravmi a na základe neprijateľných zmluvných podmienok, predstavuje to podľa odvolacieho súdu dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý je dôvodné náhradu trov konania nepriznať. Súd prvej inštancie nové rozhodnutie odôvodní tak, aby spĺňalo náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP.

15. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).